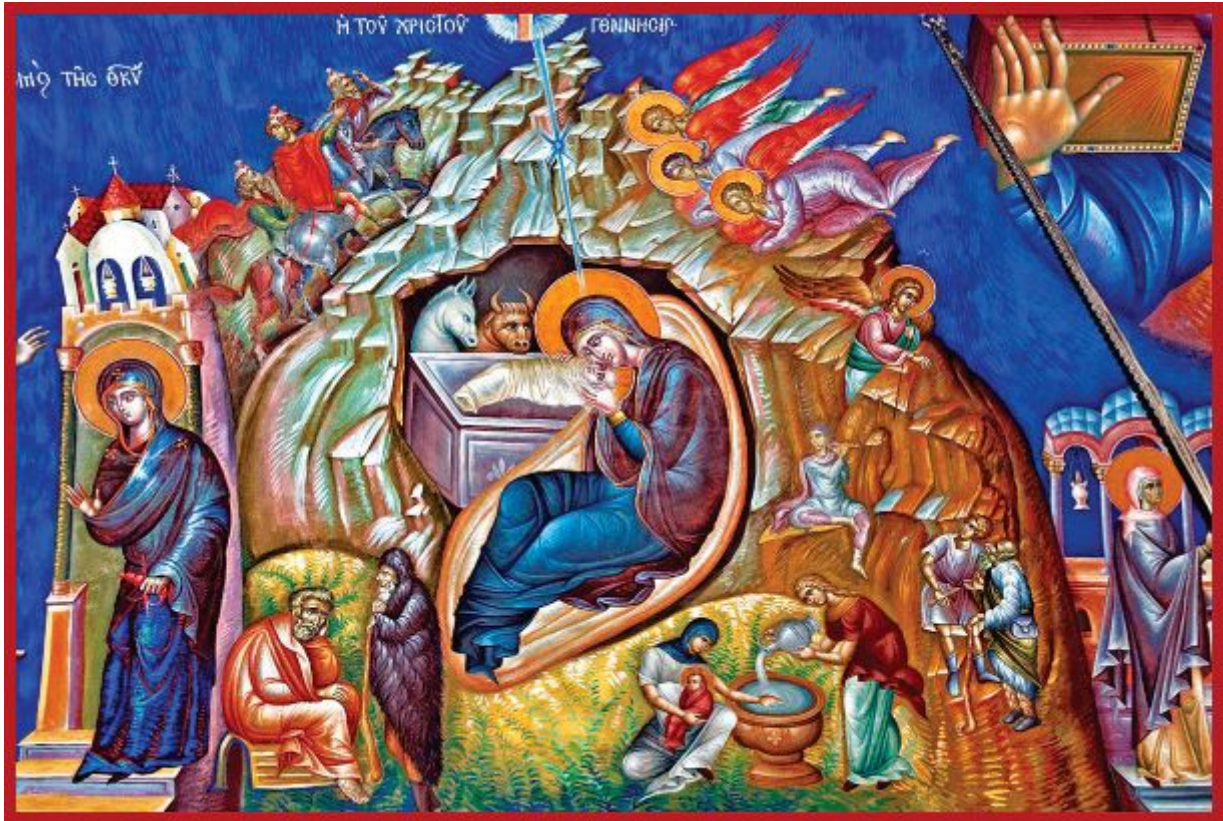

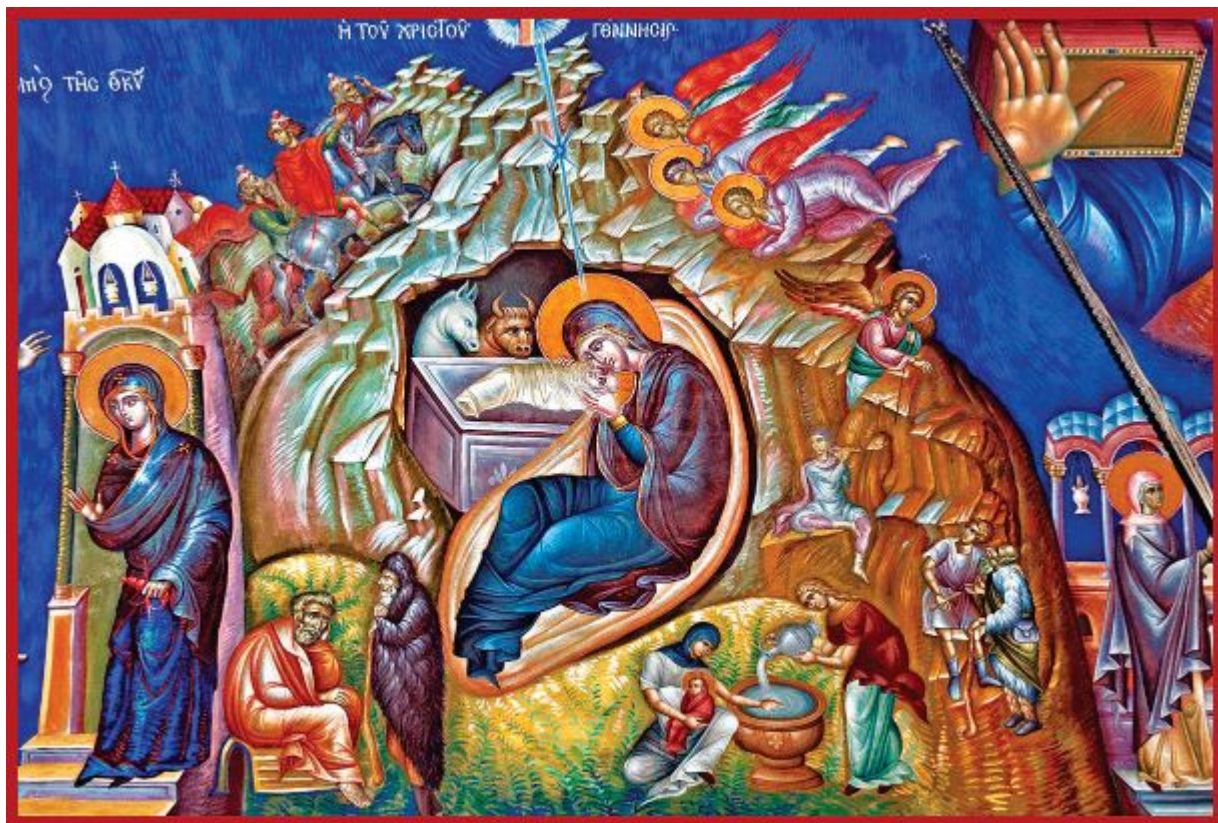
Στα προπύλαια της μητρόπολης των εορτών (Ραφαήλ Χ. Μισιαούλης, θεολόγος)

/ Πεμπτούσία

Στο σημερινό Ευαγγελικό ανάγνωσμα, ο Ευαγγελιστής Ματθαίος μας παρέθεσε τον γενεαλογικό κατάλογο του Υιού και Λόγου του Θεού, κατά την ανθρώπινη του φύση^[1] και καταγωγή. Δεκάδες εβραϊκά ονόματα προγόνων του Ιησού ακούσαμε, αρχίζοντας από τον Αβραάμ^[2] και καταλήγοντας στο Μεσσία Χριστό^[3]. Η Παρθένος Μαρία, όπως βλέπουμε, δεν γενεαλογείται, που υπήρξε η πραγματική μητέρα του Ιησού, και γενεαλογείται ο Ιωσήφ, παρόλο που δεν είχε κάποιο ρόλο στη γέννηση του Κυρίου. Οι Εβραίοι συνήθιζαν

Ο κατάλογος αυτός διαιρείται σε τρεις ιστορικές περιόδους. Η πρώτη περίοδος διαρκεί από τον Πατριάρχη Αβραάμ μέχρι τον προφητάνακτα Δαβίδ. Η δεύτερη περίοδος ακολουθεί μέχρι τη Βαβυλώνια αιχμαλωσία^[4] και η Τρίτη περίοδος από τη Βαβυλώνια αιχμαλωσία μέχρι τη γέννηση του Ιησού Χριστού.

Μέσα σ' αυτό τον γενεαλογικό κατάλογο υπήρξαν άνθρωποι ενάρετοι, υπήρξαν όμως και αμαρτωλοί. Κι όμως ο Θεός δεν τους περιφρόνησε, δεν τους απαξίωσε, αλλά και διά μέσου τους μετέφερε και υλοποίησε την υπόσχεση για τον ερχομό του Υιού του στον κόσμο και κατ' επέκταση της σωτηρίας των ανθρώπων. Όμως, ανεξάρτητα από τη μαρτυρία της πίστεως τους, αλλά και το μαρτύριο της ζωής μερικών από αυτούς, όπως ακούσαμε και στο σημερινό Αποστολικό ανάγνωσμα «δεν πήραν ό,τι τους υποσχέθηκε ο Θεός, ο οποίος είχε προβλέψει κάτι καλύτερο για μας, έτσι ώστε να μη φτάσουν εκείνοι στην τελειότητα χωρίς εμάς». Και αυτό το καλύτερο για όλους θα αρχίσει με την Ενανθρώπηση του Χριστού. Γιατί, με αφετηρία το πρόσωπο του Χριστού θα αρχίσει η γενεά της σωτηρίας και της Χάριτος.

Ο ιερός Ευαγγελιστής, στο τελευταίο τμήμα του Ευαγγελίου, μας παρουσιάζει το μέγα μυστήριο της Γεννήσεως του Κυρίου μας. Μας λέει ότι, όταν η Παρθένος Μαρία αρραβωνιάστηκε τον Ιωσήφ, πριν ακόμη συγκατοικήσει στο σπίτι του, βρέθηκε έγκυος με την επενέργεια του Αγίου Πνεύματος. Όταν όμως ο Ιωσήφ αντιλήφθηκε την εγκυμοσύνη της, ταραχθηκε πολύ. Αλλά επειδή ήταν ενάρετος και δεν ήθελε να τη διαπομπεύσει, σκέφθηκε να της δώσει μυστικά διαζύγιο. Καθώς λοιπόν βασανιζόταν απ' αυτούς τους φοβερούς λογισμούς, ένας άγγελος του Θεού του εμφανίστηκε σε όνειρο και του είπε: Ιωσήφ απόγονε του Δαβίδ, μη διστάσεις να παραλάβεις στο σπίτι σου τη Μαρία, τη μνηστή σου. Διότι το παιδί

που έχει μέσα της προέρχεται από την επενέργεια του Αγίου Πνεύματος. Θα γεννήσει υιό και συ θα Του δώσεις το όνομα «Ιησούς», το οποίο σημαίνει «σωτήρ». Και θα Του δώσεις αυτό το όνομα, διότι Αυτός θα σώσει το λαό του τον Ισραήλ από τις αμαρτίες του[5].

Ο λόγος που ο προφήτης Ησαΐας αναφέρει αντί για το όνομα «Ιησούς» το δεύτερο αυτό όνομα, «Εμμανουήλ» είναι διότι με το όνομα αυτό συνεσκιασμένα μας αποκαλύπτεται ότι ο Μεσσίας δεν θα είναι μόνο άνθρωπος. Θα είναι ο ίδιος ο Θεός που θα κατέλθει στη γη μας και θα γίνει άνθρωπος. Αυτός θα αφήσει τη δόξα του ουρανού και θα κατεβεί στη γη μας.

Βρισκόμαστε στο κατώφλι της μεγάλης εορτής των Χριστουγέννων. Η Αγία μας Εκκλησία μας προετοίμασε εδώ και αρκετές ημέρες για το μεγάλο γεγονός, με τους ωραίους προεόρτιους ψαλμούς της. Ας μην εγκλωβιστούμε από τα διάφορα στολίδια και τα φώτα και δεν νιώσουμε το πνευματικό νόημα της εορτής. Ας ταξιδέψουμε νοερά στο σπήλαιο της Βηθλεέμ και μαζί με τους βοσκούς και τους μάγους, να συναντήσουμε το νεογέννητο βρέφος.

Ας ζήσουμε τα φετινά Χριστούγεννα με το Χριστό. Γιατί Χριστούγεννα δεν είναι ούτε τα λαμπιόνια και τα στολισμένα και όμορφα φώτα, ούτε τα ρεβεγιόν και τα γλέντια, ούτε οι ηδονές και απολαύσεις της μάταιας τούτης ζωής. Αλλά Χριστούγεννα είναι η ετοιμασία του εαυτού μας να κατοικήσει ο Χριστός μέσα μας, Χριστούγεννα είναι οι επισκέψεις μας στα νοσοκομεία και ευαγή ιδρύματα, Χριστούγεννα είναι η κατά Χριστό ζωή. Ας επιλέξουμε να κάνουμε Χριστούγεννα με το Χριστό, γιατί μόνο τότε παίρνουν νόημα τα Χριστούγεννα. Άρα Χριστούγεννα με το Χριστό εύχομαι σε όλους να εορτάσουν.

Παραπομπές:

[1] Ο Κύριος δεν είναι μόνο τέλειος Θεός, ο οποίος γεννήθηκε από την ουσία του Θεού Πατέρα προ πάντων των αιώνων. Είναι και τέλειος άνθρωπος, κατά πάντα όμοιος με εμάς τους ανθρώπους, με σώμα και ψυχή λογική, όπως εμείς ακριβώς, «κατά πάντα καθ' όμοιότητα», αλλά «χωρίς άμαρτίας» (Εβρ. δ' 15). Αυτή την ανθρώπινή του φύση και την συγκινητική συγκατάβαση προς εμάς τους ανθρώπους εκθέτει το 3^ο άρθρο του Συμβόλου της Πίστης μας. Τέλειος Θεός, αλλά και τέλειος άνθρωπος ο Κύριος, αληθής Θεάνθρωπος. Ο Άγιος Γρηγόριος ο Θεολόγος, για να τονίσει ότι, αν ο Υιός του Θεού δεν γινόταν άνθρωπος, ήταν

αδύνατο να σωθεί ο άνθρωπος, λέει· «το απρόσληπτον και αθεράπευτον, ό δε ήνωται τω Θεώ, τούτο και σώζεται». Εκείνο που δεν προσλαμβάνεται από τον Θεό, δηλαδή η ανθρώπινη φύση, αυτό μένει και αθεράπευτο. Αντίθετα εκείνο που ενώνεται με το Θεό, το Θεό Λόγο, αυτό και σώζεται, αφού βρίσκεται πλέον ενωμένο με το Σωτήρα Θεό.

[2] Ο μεγάλος πατριάρχης της εβραϊκής φυλής που απ' αυτόν αρχίζει η ιστορία του Ισραήλ αλλά και της αραβικής (Γένεση 25,12-18), γεννήθηκε στην πόλη **Ουρ** της Χαλδαίας και ήταν γιος του ειδωολάτρη Θάρα. Παίρνοντας σύζυγο την ετεροθαλή αδελφή του **Σάρα**, μαζί με τον πατέρα του και τον ανιψιό του **Λωτ** έφυγε από τη Χαλδαία και πήγε στη Χαρράν, όπου έζησε για πολύ καιρό και όπου πέθανε ο πατέρας του. Τότε, υπακούοντας στην εντολή του Θεού, πήγε στη χώρα Χαναάν, παίρνοντας μαζί του τη γυναίκα του Σάρα, το Λωτ και όλα του τα υπάρχοντα και τα κοπάδια των ζώων που είχε. Και εκεί για πρώτη φορά πήρε από τον Θεό την υπόσχεση ότι θα κάνει αυτόν και τον λαό του ισχυρό και ένδοξο και θα τον τιμούν όλες οι φυλές της γης.

[3] Μητροπολίτου Φθιώτιδος Νικολάου, Είς επίγνωσιν Θεοῦ, εκδ. Αποστολική Διακονία, β' έκδοση, Αθήνα, 1999, σελ. 321-324.

[4] Βαβυλώνια αιχμαλωσία ονομάζεται ο εκτοπισμός σε εδάφη της Βαβυλωνίας πολυάριθμου πλήθους **ιουδαίων** στα τέλη του 6ου αι. π.Χ., μετά την **καταστροφή της Ιερουσαλήμ** από τον βασιλιά των Βαβυλωνίων **Ναβουχοδονόσορα (605-562 π.Χ.)**.

[5] Ματθαίου 1, 18-21.